

MAGNIFICAT ANIMA MEA DOMINUM

Het Magnificat is een van de oudste liturgische gezangen. Het is ontstaan in de vierde eeuw voor Christus, eerst gezongen als Gregoriaans gezang en later door allerlei beroemde componisten getoonzet, waaronder Bach en Vivaldi. Het lied is een Lofzang van Maria (Lucas 1: 46-55) en dankt zijn naam aan de eerste woorden van de Latijnse versie (het origineel is in het Grieks): 'Magnificat anima mea Dominum' (mijn ziel prijst de Heer, of in het Grieks: groot maakt mijn ziel de Heer). Maria sprak deze woorden bij haar bezoek aan Elisabeth toen ze in verwachting was van Jezus. Het lied is een kantieek omdat de tekst letterlijk afkomstig is uit de Schrift. Het wordt elke dag in de kloosters gezongen op het einde van de Vespers. De tekst van de eerste acht versregels is als volgt:

Mijn ziel prijst en looft de Heer,
Mijn hart juicht om God, mijn redder:
hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienaar.
Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen,
Ja, grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan,
heilig is zijn naam.
Barmhartig is hij, van geslacht op geslacht,
voor al wie hem vereert.
Hij toont zijn macht en de kracht van zijn arm
en drijft uiteen wie zich verheven wanen,
heersers stoot hij van hun troon
en wie gering is geeft hij aanzien.
Wie honger heeft overlaadt hij met gaven,
maar rijken stuurt hij weg met lege handen. (NBG)

Een orde die de letter M van Maria en dus ook van het Magnificat in haar vaandel heeft staan is de Orde van de Maristen. Het woord Marist gaat terug op Maria die voor de Maristen model staat voor een leven van aandacht, zorg, ontvankelijkheid en eenvoud. De orde, genaamd (Societas Mariae, s.m.), heeft als lijfspreuk 'Sub Mariae Nomine' (in Maria's naam). Het logo van deze orde staat hierboven afgebeeld.

Zondag viert pater Jan Volkers, Marist, in onze kerk zijn 50-jarig priesterfeest. Ter gelegenheid van dit feest zal als eer aan Maria en aan zijn orde het vierstemmige Magnificat van Da Vittoria (ca. 1548) worden gezongen.

(SV)

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie, nr. 7, 22 februari 2014